

Határozatok Tára

NILS WAHL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. szeptember 10.¹

C-294/14. sz. ügy

**ADM Hamburg AG
kontra
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közlekedés — Vámunió és Közös Vámtarifa — Közösségi Vámkódex — Tarifális preferenciák — 2454/93/EGK rendelet 74. cikkének (1) bekezdése — Valamely kedvezményezett országból exportált származó termékek — Az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett termék és azon termék azonosságára vonatkozó követelmény, amelyet abból a kedvezményezett országból kivittek, amelyből származónak minősül — Ugyanazon preferenciális elbánást élvező több országból származó nyers pálmamagolaj keverékéből álló szállítmány”

1. A kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő ügyben nyers pálmamagolajat importáltak az Európai Unióba Közép- és Dél-Amerika különböző, azonos preferenciális vámtarifát élvező országaiból. Az említett különböző országokból származó olajat a szállítás során egyetlen tartályba töltötték, és az Európai Unióban szabad forgalomba bocsátás érdekében keverékként bejelentették.
2. Ebben az összefüggésben felmerül a kérdés, hogy a preferenciális vámtarifák alkalmazása szempontjából hogyan kell kezelni a különböző országokból származó termékek összekeverését. Konkrétabban a Bíróságtól iránymutatást kérnek a 2454/93 rendelet – termékmódosítást és -átalakítást nem engedélyező – 74. cikke (1) bekezdésének, és különösen azon követelménynek a megfelelő értelmezését illetően, miszerint az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett terméknek meg kell egyeznie azzal a termékkel, amelyet abból a kedvezményezett országból kivittek, amelyből származónak minősül (a továbbiakban: azonosságra vonatkozó feltétel).²

I – Jogi háttér

A – A 732/2008 EK rendelet³

3. A 732/2008 rendelet 5. cikke a következőképpen rendelkezik.

1 — Eredeti nyelv: angol.

2 — A 2010. november 18-i 1063/2010/EU bizottsági rendelettel (HL L 307., 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.).

3 — A Tanács 2008. július 22-i rendelete az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint az 1100/2006/EK és a 964/2007/EK bizottsági rendelet módosításáról (HL 2008. L 211., 1. o., helyesbítés: HL 2013. L 185., 18. o.).

„(1) Az előírt tarifális preferenciákat olyan termékek behozatalára kell alkalmazni, amelyek a kedvezményezett származási országra vonatkozó előírás hatálya alá tartoznak.

(2) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett előírások alkalmazásában a származó termékek fogalmának meghatározására vonatkozó származási szabályokat, valamint az igazgatási együttműködés eljárásait és módszereit a 2454/93/EGK rendelet határozza meg.

[...]”

B – A 2454/93/EGK rendelet

4. A 2454/93 rendelet a Közösségi Vámkódex végrehajtási szabályait állapítja meg.⁴

5. A 2454/93 rendeletet módosító 1063/2010 rendelet (16) preambulumbekzdése kifejti, hogy rugalmasságra van szükség, mivel a módosító rendelet elfogadása idején hatályos szabályok megkövetelik az Európai Unióba való közvetlen szállítás bizonyítását, ami gyakran nehézségekbe ütközik. E követelmény miatt nincs mód alkalmazni a preferenciális elbánást bizonyos olyan áruk esetében, amelyek pedig érvényes származási igazolás kíséretében érkeznek. Ezért olyan új, egyszerűbb és rugalmasabb szabályozást kellett bevezetni, amely annak biztosítására összpontosított, hogy az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás céljából a vámhatóságoknak bemutatott áru megegyezzen azzal az áruval, amely a kedvezményezett exportáló országot elhagyta, és a lényegi kitétel az volt, hogy az említett áruk útközben semminemű módosításon vagy más átalakításon nem eshettek át.

6. A 2454/93 rendelet 72. cikke a következőképpen rendelkezik.

„Egy adott kedvezményezett országból származónak a következő termékek minősülnek:

- a) a 75. cikk értelmében teljes egészében az adott országban létrejött termékek;
- b) az adott országban olyan anyagok felhasználásával létrejött termékek, amelyek nem teljes egészében ott jöttek létre, de a 76. cikk értelmében kielégítő megmunkáláson vagy feldolgozáson estek át.”

7. A 2454/93 rendelet 74. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett terméknek meg kell egyeznie azzal a termékkel, amelyet abból a kedvezményezett országból kivittek, amelyből származónak minősül. Az ilyen termék a szabad forgalomba való bocsátás érdekében tett bejelentést megelőzően az állagmegőrzést biztosító [helyesen: az állagmegőrzés biztosításához szükséges] műveleteket nem számítva semminemű módosításon vagy más átalakításon nem eshetett át. A termékek és a szállítmányok tárolása és a szállítmányok megbontása csak az exportőr vagy az áruk későbbi birtokosa felelősségi körében történhet, és a termékeket a tranzitországokban vámfelügyelet alatt kell tartani.

(2) Az (1) bekezdésben előírt feltételek teljesülését mindaddig vélelmezni kell, amíg a vámhatóságoknak nincs okuk ellenkező értelmű feltételezésre; ilyenkor a vámhatóságok felkérhetik a nyilatkozattevőt az említett feltételek teljesülésének igazolására, aki ezt tetszőleges módon igazolhatja, ideértve a különböző fuvarokmányok, például a hajóraklevél, a csomagolási egységek jelölésén vagy számozásán alapuló ténybeli vagy konkrét bizonyítékok, valamint az áruhoz magához kapcsolódó bármilyen bizonyíték bemutatását is.”

4 — A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, módosított 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet (HL L 302., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) (a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) Az említett rendelet egyetlen kódexbe sűrít össze számos, vámügyi szabályozással kapcsolatos közösségi rendeletet és határozatot.

II – A tényállás, az eljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8. 2011. augusztus 11-én az ADM Hamburg több, Ecuadorból, Kolumbiából, Costa Ricából és Panamából származó importszállítmány nyers pálmamagolajat jelentett be szabad forgalomba bocsátás érdekében. A fentiek mindegyike GSP⁵ exportáló ország. Az olajat különböző hajótartályokban szállították. Annak érdekében, hogy a preferenciális elbánás előnyeit élvezze, az ADM Hamburg bemutatta a fenti országok által kiállított preferenciális igazolásokat.

9. A kérdést előterjesztő bíróság által tárgyalt ügy csak ezekre a szállítmányokra (a továbbiakban: szóban forgó szállítmányok) vonatkozik. A szóban forgó szállítmányok különböző kedvezményezett országokból származó nyers pálmamagolajok keverékéből álltak.

10. 2011. december 8-án a Hauptzollamt Hamburg-Stadt vámmegállapító határozatot hozott. A szóban forgó szállítmányok tekintetében a harmadik országokra alkalmazandó vámtételek alapján, vagyis a preferenciális elbánás biztosítása nélkül állapította meg a behozatali vámot. A preferenciális elbánás megtagadását azzal indokolták, hogy különböző országokból származó különböző importszállítmányokba tartozó nyers pálmamagolajok keveredtek össze egyetlen tartályban.

11. Kifogásának elutasítását követően az ADM Hamburg keresetet nyújtott be a Finanzgericht Hamburghoz. Mivel a Finanzgericht Hamburg nem volt biztos a releváns uniós jogi rendelkezések helyes értelmezését illetően, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt elő a következő kérdésekre vonatkozóan:

„Teljesül-e az olyan esetekben, mint a jelen ügy, a [2454/93 rendelet] 74. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti ténybeli feltétel, amely szerint az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett terméknek meg kell egyeznie azzal a termékkel, amelyet abból a kedvezményezett országból kivittek, amelyből származónak minősül, ha több részmennyiségnyi nyers pálmamagolajat oly módon exportálnak, és importálnak az Európai Unióba, azokból a különböző GSP exportőrországokból, amelyekből származónak az egyes részmennyiségek minősülnek, hogy a részmennyiségeket egymástól nem különítik el fizikailag, hanem a kivitel során a szállítóhajó ugyanazon tartályába töltik, és e tartályban egymással összekeveredve importálják azokat az Európai Unióba, mely tekintetben kizárható, hogy e termékek szállítása során azok szabad forgalomba bocsátásáig más – különösen nem kedvezményezett – termékek kerültek volna a szállítóhajó tartályába?”

12. Az ADM Hamburg, a Hauptzollamt Hamburg-Stadt, valamint a Bizottság terjesztett be írásbeli észrevételt. A Hauptzollamt Hamburg-Stadt kivételével a fent említett felek szóban is előadták érveiket a 2015. június 11-i tárgyaláson.

III – Elemzés

A – A probléma

13. A 2454/93 rendelet 74. cikkének (1) bekezdésében előírt, a kedvezményezett országot elhagyó és az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett termékek közötti azonosság követelménye teljesül-e, ha több, ugyanazon preferenciális vámtarifát élvező országból származó nyers pálmamagolajat töltenek valamely szállítóhajó ugyanazon tartályába, és ebben a tartályban keverékként importálnak? Jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság lényegében ennek tisztázását kéri a Bíróságtól.

5 – Általános Preferenciális Rendszer.

A kérdést előterjesztő bíróság nem csak azért kérte a Bíróságtól, hogy nyújtson iránymutatást ebben a kérdésben, mivel a Bíróságnak mindezidáig nem volt alkalma pontosítani a 2454/93 rendelet 74. cikkének értelmét, hanem azért is, mivel a tagállamok vámhatóságai különböző véleményen vannak ebben a kérdésben.

14. Konkrétabban, bizonytalanság uralkodik azzal kapcsolatban, hogy a különböző kedvezményezett országból származó, jelen esetben felcserélhető és, mivel nyers pálmamagolajról van szó, anyagukat tekintve azonos termékek összekeverése kizárja-e a preferenciális elbánás alkalmazását? Az alábbiakban részletezett indokok alapján az a véleményem, hogy nem.

B – Egy új, rugalmasabb szabály

15. Azzal kezdeném, hogy a 2454/93 rendelet 74. cikkének a 1063/2010 rendelettel történő módosítását megelőzően ahhoz, hogy az importőr élvezhesse a preferenciát, szükség volt az Európai Unióba való közvetlen szállítás bizonyítására, ami gyakran nehézségekbe ütközött. Ahogy az 1063/2010 rendelet (16) preambulumbekzdése kifejti, a 2454/93 rendelet 74. cikkének az volt a célja, hogy új, egyszerűbb és rugalmasabb szabályozást vezessen be, amely annak biztosítására összpontosít, hogy a vámhatóságoknak bemutatott áru megegyezzen azzal az áruval, amely a kedvezményezett exportáló országot elhagyta.

16. Kiindulásképpen hangsúlyoznám azt is, hogy az azonosságra a 2454/93 rendelet 74. cikke (1) bekezdésében előírt követelményt nem elszigetelten kell értelmezni, hanem egy egész részeként, nevezetesen a 74. cikk (2) bekezdésével összefüggésben, amely kimondja, hogy az azonosságra vonatkozó követelmények „teljesülését mindaddig vélelmezni kell, amíg a vámhatóságoknak nincs okuk ellenkező értelmű feltételezésre”. Más szavakkal, amennyiben a vámhatóságoknak nincs okuk feltételezni, hogy a szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett termékek nem azonosak azokkal, amelyeket exportáltak, e hatóságoknak el kell fogadniuk, hogy ugyanazon termékekkel van dolguk.

17. A kérdést előterjesztő bíróság által tárgyalt ügyben a termékek származását nem vitatják. Abban sincs vita, hogy a vitatott szállítmányban lévő olaj, ha nem keverték volna össze, kedvezményes elbánásban részesült volna. Ezenfelül a szóban forgó termékek felcserélhetőek, és mivel nyers pálmamagolajról van szó, anyagukat tekintve azonosak. Az azonosságra vonatkozóan a 74. cikk (2) bekezdésében meghatározott vélelemnek azzal a ténnyel együtt, hogy a termékek származásához nem fér kétség, véleményem szerint önmagában elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által tárgyalt ügy alapjául szolgáló problémát megoldja.

18. Igaz, hogy lehet azzal érvelni, hogy a vámhatóságok kevésbé tudják megvizsgálni és mintavétel alá vetni az importált termékeket, ha a különböző származású termékeket keverékként importálják. Valóban nem szabad szem elől téveszteni azt a célt, hogy a vámhatóságoknak az importált termékek származásának ellenőrzésére vonatkozó feladatát meg kell könnyíteni. Ehelyett ezt a Vámkódex és az annak végrehajtására hivatott 2454/93 rendelet értelmezésére vonatkozó vezérelvnek kell tekinteni. Nem utolsósorban azért, mert a Vámkódex célja egyebek mellett, hogy biztosítsa a szabad forgalomba bocsátás során a gyors és hatékony eljárást.⁶ Kétségtelenül óriási jelentősége van annak, hogy a vámhatóságok adott esetben meg tudják vizsgálni a termékeket annak ellenőrzése érdekében, hogy megfelelnek-e a származási bizonyítványnak.

6 — Derudder-ítélet (C-290/01, EU:C:2004:120, 45. pont). E célból a módosított Közösségi Vámkódex számos rendelkezése szabályozza az áruk vizsgálatát. Például a 68. cikk b) pontja értelmében a vámáru-nyilatkozatok ellenőrzéséhez a vámhatóság megvizsgálhatja az árukat, és mintát vehet elemzéshez vagy részletes vizsgálathoz.

19. A preferenciális elbánás alkalmazásához ezért alapvető fontosságú, hogy kapcsolatot lehessen teremteni a termék, annak származó helyzete, valamint egy adott származási bizonyítvány között. E kapcsolat létrehozása során a származási bizonyítványok döntő szerepet játszanak.⁷ A származás formális igazolásának (származási bizonyítvány) jelentőségét már a Bíróság is kiemelte: állandó ítélkezési gyakorlatnak minősül, hogy az illetékes hatóság által kiállított érvényes származási igazolás követelménye nem tekinthető pusztán formálisnak, amely mellőzhető, amennyiben a származási helyet más bizonyítékok alapján megállapították.⁸

20. A kérdést előterjesztő bíróság által tárgyalt ügyet illetően az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kiderül, hogy az ADM Hamburg mind az öt szállítmányra benyújtotta a preferenciális igazolást származási bizonyítványok (FORM A) formájában, amelyeket itt nem is vitatnak.

21. E tekintetben a 2454/93 rendelet 47. cikkének b) pontjában szereplő, származási bizonyítványokra vonatkozó rendelkezések szerint a származási bizonyítványnak valamennyi, az érintett áruk azonosságának megállapításához szükséges adatot tartalmaznia kell, különösen: a csomagok darabszámát, a termékek bruttó és nettó tömegét vagy térfogatát. Ezenfelül a 2454/93 rendelet 17. melléklete a FORM A származási bizonyítvány tartalmát is leírja. A formanyomtatvány 5., 6. és 9. rovatában a cikkszámot, a csomagok jelzéseit és számát, valamint a bruttó tömeget vagy egyéb mennyiséget kell feltüntetni. A formanyomtatvány másik oldalán, a Megjegyzések címszó alatt a II. Általános feltételek pont b) alpontja szerint a szállítmány valamennyi cikkének egyenként, saját jogon is teljesítenie kell a feltételeket.

22. Első ránézésre a különböző származású termékek keverése valóban nehezen egyeztethető össze az adott bizonyítványok tartalmára vonatkozó követelményekkel, nem csak a súly és mennyiség tekintetében, hanem azon követelmény miatt is, miszerint az egyes árucikkeknek önmagukban is meg kell felelniük a feltételeknek. Ebben az értelemben, amennyiben a terméket egy más származású termékkel keverik úgy, hogy ezáltal lehetetlenné válik a két terméket fizikailag újra elkülöníteni, érvelhetnénk azzal, hogy az már nem azonos a korábbi termékkel, mivel egy másikkal összekeverték. Ennek megfelelően vonzónak tűnhet az az érv, miszerint az összekeverés a vámhatóságok számára megnehezítené a származás ellenőrzését. Így tekintve a 2454/93 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése értelmezhető úgy, hogy azt írja elő, hogy valamely konkrét származási bizonyítványnak megfelelő termékeket úgy kell szállítani, hogy fizikai elkülönítésük biztosítva legyen.

23. Ennek ellenére nem gondolom, hogy ez elégséges indok ahhoz, hogy egy adott származási bizonyítványhoz kapcsolódó szállítmányoknak a szállítás során történő fizikai elkülönülését megköveteljük. Számos oka van annak, hogy így gondolom.

24. Először is, fontos szem előtt tartanunk, hogy a 74. cikk a 2454/93 rendelet I. része IV. címének 2. fejezetében kapott helyet, amely a preferenciális származással foglalkozik. Még konkrétabban, ez a rendelkezés az említett fejezet 1. szakasza 2. alszakaszának részét képezi, amely a „származó termék”, méghozzá valamely kedvezményezett országból származó termék fogalmának a preferenciális vámtétel szempontjából történő meghatározásáról szól.⁹

7 — Habár ebben az ügyben nem releváns, érdekességképpen megjegyzem, hogy e tekintetben is rugalmasabbá vált a rendszer, és a származási bizonyítványokat már nem kell használni. A Bizottságnak a 2454/93/EGK rendeletnek és az 1063/2010/EU rendeletnek a bizonyos országokat vagy területeket érintő általános tarifális preferenciák rendszerére és preferenciális tarifális intézkedésekre vonatkozó származási szabályok tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. március 10-i 2015/428/EU végrehajtási rendelete (HL L 70., 12. o.) új rendszert vezetett be az áruk származásának igazolására. Ez egy öntanúsítási rendszer segítségével történik, amelyben az exportőröket nyilvántartásba veszik egy elektronikus rendszerbe, az úgynevezett Rex-rendszerbe.

8 — Lásd legutóbb: Helm Düngemittel ítélet (C-613/12, EU:C:2014:52, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

9 — Lásd például a rendelet 72., 75. és 78. cikkét. E rendeleteknek megfelelően a teljes egészében valamely kedvezményezett országban létrejött termék (mint például az adott országban termelt zöldségek) származó terméknek minősül, míg a nem teljes egészében abban az országban létrejött termék megszerezheti a származó helyzetet, ha ezután kielégítő feldolgozáson esik át valamely kedvezményezett országban. A rendelet 79. és 83. cikkéből továbbá kitűnik, hogy a nem származó anyagok felhasználhatók az előállítás során, ha a termék bizonyos százalékos arányát nem haladják meg, míg például valamely termék előállítása során felhasznált gépek vagy tüzelőanyagok származását nem kell figyelembe venni az adott termék származó helyzetének megállapítása során.

25. Mivel a 2. alszakasz teljes egészében annak meghatározásával foglalkozik, hogy mi minősül származó terméknek, nem sok bizonyítékot találok (ha van ilyen egyáltalán), ami arra utalna, hogy az azonosságra vonatkozó követelmény bármi mást hivatott biztosítani, mint hogy a szabad forgalomba bocsátás céljára bejelentett termékek ténylegesen származó termékek, vagyis hogy (a termék eredetétől függően magasabb vagy alacsonyabb) behozatali vám megállapítása szempontjából valamely kedvezményezett országból, és nem pedig harmadik országból származó termékek. A rendelet 74. cikkének ez az egyetlen célja. Nyilvánvaló, hogy ez a rendelkezés nem vonatkozik például a fogyasztóknak történő árusításra szánt termékek címkézésére.¹⁰

26. Ahogy azt fent említettük, a felek között nincs nézeteltérés azon tényt illetően, hogy a forgalomba bocsátás érdekében bejelentett termékek ténylegesen megfelelnek az ADM Hamburg által kiállított származási bizonyítványoknak. A kérdést előterjesztő bírósághoz nem terjesztettek elő ezzel ellentétes állítást, vagy akár arra utaló bizonyítékot, hogy harmadik országból származó termékeket adtak volna a szóban forgó szállítmányokhoz.

27. Másodszor – és legfőképpen – a folyadékok és ömlesztett termékek különleges esetet alkotnak. Amennyire én látom, az ilyen terméktípusok esetében bevett gyakorlat, hogy származási bizonyítványokat állítanak ki egy adott időszakra és a termék egy adott mennyiségére, amelyre azután hajóraklevelet bocsátanak ki. E dokumentumok a szállítás és különösen a szállítóhajó tényleges berakodása szempontjából lényegtelenek, ez utóbbi ugyanis egészen más logikát követ.¹¹ Ezért egyáltalán nem szokatlan, hogy több származási bizonyítványt kapcsolnak egyetlen tartályban vagy raktérben szállított termékekhez, ideértve azt a helyzetet is, amikor ezek a termékek egy és ugyanazon országból származnak.

28. E tekintetben a tárgyaláson kifejtésre került, hogy nem csak a szóban forgó szállítmány, hanem az ADM Hamburg által importált többi nyers pálmamagolaj-szállítmány is *de facto* keverék volt, ha egyetlen kedvezményezett országból származó olajak keveréke is. Ezt szem előtt tartva csak indokolatlan megkülönböztetéshez vezethet, ha a 2454/93 rendelet 74. cikkének (1) bekezdését úgy értelmezzük, mint amely a folyékony vagy ömlesztett termékek fizikai elkülönítésének követelményét írja elő. A folyékony vagy ömlesztett áruk szállítás alatti (olyan kritériumok, mint a származási ország vagy a származási bizonyítvány alapján történő) fizikai elkülönítését előíró követelmény a preferenciális vámtarifák alkalmazását illetően kedvezőtlen elbánásban részesítené azokat a termékeket, amelyeket nehéz vagy akár lehetetlen szétválasztani, miután ugyanabba a raktérbe (vagy tartályba) helyezték őket. Nem értem, hogyan lehetne ez indokolt: miért minősülne a 2454/93 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése szerinti „módosításnak vagy átalakításnak” olyan termékek tartályban vagy raktérben történő összekeverése, amelyek, mivel nyers pálmamagolajról van szó, azonosak és felcserélhetők, ha az összekevert termékek több kedvezményezett országból származnak, míg nem minősül így, ha a termékek egy országból származnak?

29. A származás igazolásának szükségességét illetően, amely véleményem szerint az egyetlen olyan védhető érv, amely a fizikai elkülönítés indokolása mellett első pillantásra felhozható, egyszerűen a következőket jegyzem meg: Nem látom, miért lenne könnyebb a származást a származási bizonyítványok alapján igazolni olyan helyzetben, ha ugyanazon országból származó (folyékony vagy

10 — Ahogy az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról és a 732/2008/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 978/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (7) preambuluma (HL L 303., 1. o.) kifejti, a kedvezményes uniós piacra jutás célja, hogy segítse a fejlődő országokat a szegénység csökkentésére, valamint a jó kormányzás és a fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló erőfeszítéseikben, mivel segítséget nyújt nekik egyrészt ahhoz, hogy a nemzetközi kereskedelem révén további bevételekhez jussanak, amelyeket aztán ismét befektethetnek saját fejlődésük érdekében, másrészt pedig segítséget nyújt gazdaságaik diverzifikálásához. Ezen nem változtat az azonos GSP országcsoportba tartozó különböző országokból származó felcserélhető termékek összekeverése.

11 — E tekintetben biztonsági okokból szükség lehet arra, hogy a szállítandó termékeket úgy rakodják be, hogy az nem felel meg a hajóraklevélnek. Mindenesetre valószínűtlennek tűnik, hogy a hajón lévő tartályok vagy rakterek száma megfeleljen az adott időben szállított szállítmányok számának.

ömlesztett) felcserélhető termékeket szállítanak keverékként, és nehezebb olyan helyzetben, ha – mint itt is – több származási bizonyítványt csatolnak több kedvezményezett országból származó felcserélhető terméket tartalmazó szállítmányhoz. Mindkét esetben több származási bizonyítványt kapcsolnak folyékony vagy ömlesztett áruk keverékéhez.

30. Ez elvezet záró észrevételemhez. Véleményem szerint a 2454/93 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése vélelmet állít fel a származó helyzet javára. A nyilatkozattevőnek csak akkor kell bizonyítania, hogy a szállítmányok ténylegesen ugyanazokat a termékeket tartalmazzák, mint amelyeket eredetileg exportáltak, ha a vámhatóságok okkal feltételezhetik, hogy a termékek nem rendelkeznek származó helyzettel. Ez – amint e rendelkezés világosan kifejti – tetszőleges módon bizonyítható, vagy a különböző fuvarokmányok, például a hajóraklevél, a csomagolási egységek jelölésén vagy számozásán alapuló ténybeli vagy konkrét bizonyítékok, vagy a magához az áruhoz kapcsolódó bármilyen bizonyíték bemutatása révén. Ebben az értelemben a termékek keverékként történő szállítása nem zárja ki a preferenciális elbánást. Ugyanakkor talán nyilvánvaló, hogy az importőr (nyilatkozattevő) viseli a magasabb behozatali vám kockázatát, amennyiben a vámhatóságokat nem győzik meg azok a bizonyítékok, amelyeket a termékek származó helyzetére vonatkozóan bemutatott.

31. Fentiek alapján azon a véleményem vagyok, hogy a jelen ügghöz hasonló körülmények között, amikor i. az összekevert termékek anyagukat tekintve, mivel nyers pálmamagolajról van szó, azonosak és felcserélhetőek, ii. azonos preferenciális elbánásban részesülő országokból származnak, és iii. származó helyzetük nem vitatott, teljesülnek az exportált termékek és az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátásra bejelentett termékek azonosságára vonatkozóan a 2454/93 rendelet 74. cikkének (1) bekezdésében megállapított követelmények.

IV – Véggövetkeztetések

32. A fenti megfontolások alapján azt indítványozom, hogy a Bíróság a Finanzgericht Hamburg által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre a következő választ adja:

Olyan körülmények között, mint amelyek a jelen ügyben szerepelnek, teljesül a 2010. november 18-i 1063/2010/EU bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 74. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti azonosságra vonatkozó feltétel, amely szerint az Európai Unióban való szabad forgalomba bocsátás érdekében bejelentett terméknek meg kell egyeznie azzal a termékkel, amelyet abból a kedvezményezett országból kivittek, amelyből származónak minősül, ha több szállítmány ugyanazon preferenciális elbánásban részesülő különböző országból származó nyers pálmamagolajat a szállítás során nem különítik el fizikailag, hanem a szállítóhajó ugyanazon tartályába töltik, és e tartályban egymással összekeveredve importálják azokat az Európai Unióba.